

{ אז נדברו }

פרשת כי תצא תשפ"ו | גליון מספר: 743 | לסדר: "כי ד' אלקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

--

לתגובות בפס:

077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון
בפס:

מערכת אוצר הגליונות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

--

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

כן... צריך תרומות...

חד"פ או ה"ק

העיקר לתרום...

--

לתרומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי: "נדרים"

פלוס" (קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוכר להחזר מס)

למענה אנושי:

052-7683095

אני לדודי ודודי לי / איש לרעהו ומתנות לאביונים...

תזכורת קצרה: לכל אלו שהתחילו חודש אלול בסביבה המוכרת להם, איש תחת גפנו ותחת תאנתו, להזכירם שבשבוע זה יש הרבה מאוד אנשים בסביבה הקרובה שלכם שהם חדשים כאן, אם זה שיעור א' בישיבה גדולה, או קטנה, ואם זה כל הזוגות החדשים שבאו להתגורר כעת בקהילה, בבנין, בשוב, אם זה דמויות חדשות בעבודה, ועוד מעט זה הכיתה החדשה בסמינר, בקיצור: בכל תחילת אלול יש סך גדול של אנשים שמתחילים כעת חיים חדשים!!! ואתה הויתק נמצא פה בשביל לקבל אותם... ניתן לומר שזה כתוב כמעט בפרשה:

בפרשה שלנו יש את מצוות השבת אבידה, 'והשבותו לו' דורשים חז"ל בספרי: **אף את עצמו אתה משיב לו!!!** מה פירוש את עצמו? ? כנראה שגם בן אדם יודע להיאבד... ומאוד קל להבין למה...

ישיבה של אלף בחורים... בחור בן 16 צעיר ומבויש נכנס לישיבה... מה זה לא נאבד...

אז בבקשה בחור מקיבוצ'... אתה תחליט בשביל מה אתה אלטער... האם בשביל להתנשא על הצעירים, או בשביל להיות פה על תקן של 'והשבות לו'!!! לא אשכח את זה... ששבוע אחרי תחילת הזמן בישיבה, הייתי בשיעור א', בחור אחד אלטער זכר איך קוראים לוי!!! זה לבד העניק לי תחושה שאני לא אבוד!!! כמה זה עולה להגיד שלום ל'דייר החדש' ולהעניק לו תחושה, ההלו... אני ותיק פה, אם צריך משהו, אתה יכול לגשת... אין לך איש לרעהו ומתנות לאביונים נגיש מזה... ואגב: עוד נקודה למחשבה... ישנה מצווה שכמעט נאבדה מאיתנו!!! הלא היא מצוות הכנסת אורחים!! (היום זה מאוד לא מצוי... כי לארח מישהו לסעודת שבת, כבר מפורש במ"ב שזה לא נחשב אורח (נפ"מ שכשהוטר בשבת לפנות אוצר בשביל אורחים, זה לא נאמר למי שבה להתארח לסעודה) כדי להיחשב אורחים, צריכים להתארח כל השבת... ובא נגיד שיש לך אורחים, נו נו... בדרך כלל למה הם באו? ? כי רציתם קצת לגנון והזמנת את הגיס או שהזמין את עצמו... בא נגיד שזה נחשב הכנסת אורחים, אבל זה הרבה פחות חינין וקריטי מ-)

אבל!!! כשמתחילה שנה חדשה ויש כ"כ הרבה דמויות חדשות שזקוקים באופן נואש למישהו שיקבל אותי... שיעמיד את עצמו בצד שלי!! שלפחות מולו אני ארגיש משוחרר, שלכח"פ מישהו יכיר בקיומי (בריכוזים החרדים ההומים והענקיים כ"כ שאתה יכול להסתובב כמה שנים ואף אחד לא יודע איך קוראים לך... כן כן... כיום זה המצב... בלע"ר ברוך מציב גבול אלמנה...) אז הנה זה הזמן!!! זו ההזדמנות!! וזו הזדמנות שעל פי רוב מאפיינת דווקא את חודש אלול!!! לטעמי בזה מתקיים 'איש לרעהו ומתנות לאביונים'... אז בבקשה... חכם לב יקח מצוות. כאן ועכשיו... זו מצווה שלא תחזור בהמשך השנה.

ואגב: עוד מילה אחת: זו גם סגולה בדוקה לעבור את התעוקה של תחילת שנה בשלום... מסיבה פשוטה: אחת הסיבות הטכניות למה באלול יש אוירה קפואה, זה בגלל שבבת אחת נחתו לנו כך וכך פרצופים חדשים וזרים, כתוצאה מזה גם נהיה צפוף עמוס ומחניק ועד שמתרגלים 'לאורחים החדשים', לעת עתה אני מרגיש פחות משוחרר בסביבה הטבעית שלי וזו סיבה מספקת לתחושה קצת מחניקה ומאיימת שעם הזמן זה מתפוגג (ולכנתיים מפילים את התחושה הזו על אלול, 'ממש חסר לאלול התיק הנוסף והמנוכר והלא קשור הזה' וד"ק) אבל ברגע שאתה מחליט שאדבר, אני פה בשביל לקבל בסבר פנים יפות, בזה אתה לוקח את האובייקט המנוכר והמפוקח והופך אותו לכלי של צמיחה!!! האוירה המנוכרת הזו היא אדמה צמאה שמחכה להשקיה שלי... אני פה הויתק שיכול להפריח פה אוירה משוחררת... כן... כל הזרים שהגיעו לכאן, אתם לא זרים, אני פה בשבילכם... בואו... מה שחסר... לטעמי זו הדרך הכי אידיאלית איך להפוך ניכור (לנעימות).

עד כאן 'איש לרעהו ומתנות לאביונים ר"ת אלול... כעת נעבור לחודש אלול בלי ראשי תיבות!!!

ובכן: מישהו סיפר לי על שכן שלו... מדובר משפחה שלימה הלכו לישון בלילה והנה הם קמים בבוקר ומגלים לתדהמתם שמישהו פה ביקר בלילה!!! מתברר שגנב נכנס לבית שלהם בלילה כמו בסיפורים של פעם... והסתובב לו בין האנשים הישנים ועבד שם במרץ לפי קצב הנחירות... יש לציין שזו הייתה הרגשה מאוד לא נעימה... דווקא הנזק הכספי התברר כסיפור הכי קטן... כי ההרגשה?! ההרגשה בעיקר הייתה מאוד מבהילה... והנה שוב הגיע הערב ונטו הצללים... ושוב הגיע הזמן ללכת לישון... ואותו יהודי מגלה שהילדים שלו פשוט מפחדים ללכת לישון... מתברר שהם פשוט מסוייטים ממה שקרה פה אתמול... מי יודע... אולי גם הלילה יהיה פה ביקור... בסוף הוא החליט שאין ברירה!!! מוכרחים להרגיע את הילדים... מה הוא עשה?? ? הוא קרא פתאום לכל הילדים ואמר להם: נכון אנחנו קצת מבהילים ממה שהיה אתמול?? ? אז יאלה... בא נעשה פה מצב רוח... ואז הוא הפעיל את הטייפ על הווליום הכי גבוה... והם פצחו שם בריקודים וצחוקים ומצב רוח... הוא חילק שערות סבתא... ועכשיו!!! אחרי שרקדנו ושמחנו, זהו... כעת אפשר ללכת לישון עם חיוך... **מיותר לציין שבאותו לילה אף אחד לא הצליח להירדם!!!**

כל רחש הכי קטן הקפיץ אותם... כולם המשיכו להיות מסוייטים מהלילה הקודם ולא סתם מסוייטים... אלא מסוייטים פלוס!!! ולמה?? ? כי אתמול הרי קרה פה משהו... נכנס כאן גנב... זה מפחיד!!! אם אתה באמת רוצה להרגיע אותי... אז בא נדבר על זה... נציף את זה... נציף את הרגשות... נחשוב יחד מה יכול להיות... מה עושים... ואז לאט לאט נצליח לשחרר... אולי לשלול את החששות... או נעבד אותם... וככה לאט לאט נצליח להירגע וללכת לישון... **אבל מידעניו שיהיה בריא, מה הוא עשה?? ?** הוא ניסה לעשות קיצור דרך... לקחת את הפחד שקיים בלב ולנסות להבריח אותו עם מוזיקה רועשת ועם טונה מעושנת? **זה מתכון בדוק להנצית את הפאניקה!!!** כי ככה לא רק שאתה לא מרגיע! אלא אדרבה, אתה רק מכריז באופן ברור: שאוה... אוה... זה כ"כ מפחיד... עדידי כן!!! שהדרך היחידה שלי להתגבר על הפחד זה לברוח ולהדחיק אותו!!! להסיח דעת ולהעביר נושא!!! האבא שאמור היה להיות פה החזק, שכנע אותנו סופית שיש סיבה מאוד טובה לפחד!!! **עד כאן**

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

הנמשל ברור!!!

שאיזאכא לצאט מאלול כמו שהרכב שלי יצא מהמוסך. כמו חדש!!!

יש גמ' מעניינת ומפתיעה בדף היומי בחולין בשבוע שעבר... הקטע הראשון הוא די מוכר ואקטואלי: מר עוקבא אומר על עצמו: יש נושא מסוים שאני מרגיש בייחס לאבא שלי כמו חומץ בן יין... שאבא שלי כשהיה אוכל בשר, הוא היה ממתין עשרים וארבע שעות מעת לעת ורק אז הוא היה אוכל גבינה, ואילו אני ממתין רק מסעודה לסעודה... (הגמ' הזו היא אחת המקורות ההלכתיים של מנהג ישראל להמתין שש שעות או מסעודה לסעודה) עד כאן מוכר!!!

מיד אח"כ הגמ' מביאה מימרא מקבילה!!! אמר שמואל: גם אני מרגיש חומץ בן יין בייחס לאבא שלי... מה יישא? אבא שלי היה כל יום מסייר בנכסיו פעמיים לבדוק אם הכל בסדר... אם משהו נתקע ב'מכונות', אם יש סתימה בצינורות... אם חסר אויר בגלגלים וכו' וכו'... ואילו אני מסיים בנכסים רק פעם אחת ביום... והיות ואבא פעמיים ואני רק פעם אחת, אז אני מרגיש בייחס אליו כמו חומץ בן יין... ואז הגמ' מביאה שם כל מיני עובדות מחז"ל איך שהם מתחזקים את הנכסים שלהם באינטסיביות ולא מזניחים ולא דוחים!! מה שצריך לתקן הם היו מיד מתקנים... בקיצור: לרגע מסוים היה נראה לי שאני כעת במוסך... כן... כשהרכב שלי הפסיק יום אחד לעבוד בפתאומיות... וכבר קבענו לויה והזמנו גרר וליוונו אותו ד' אמות בדומיה בדרכו 'האחרונה' למוסך... ואז בעל המוסך (החדר) התקשר אלי... והתחיל לתת לי על הראש... אתם אברכים, שקועים בלימוד, ושוכחים לתחזק את הרכב שלכם, בקיצור: מתברר שהכל בסדר, ורק בחצי שנה האחרונה לא שמתי שמן ולא מים, הסתכלתי עליו במבט מזוגג... מה אתה רוצה מהחיים שלי... שמן? מים? 'מי זה' בכלל? אבל הוא לא ויתר ונתן לי מוסר... שצריך לתחזק את הרכב... בפרט סוברים אברכים, כל שבוע לבדוק שמן ומים, ולעשות טיפול עשרת אלפים... ופתאום אני פותח את הגמ' ואני שומע את המנגינה של המוסכניק!!! אתה רוצה להגיד לי שהוא צודק? תבין: כשהמוסכניק נתן לי מוסר שאני לא מתפנה לרכב שלי, אני שקלתי לקחת את זה כמחמאה... כנראה שאני באמת שקוע בלימוד, אבל מתברר שאם המוסכניק היה צועק על שמואל, הוא היה לוקח את זה ללב... כן... הוא היה מתבטא על זה: אני חומץ בן יין... אבא שלי בדק שמן ומים כל שבוע ואני רק פעם בשבועיים... בקיצור: איך אתה מסביר את זה?? מילא אנחנו מדברים על בשר וחלב... על הליגער טור שו"ע יורה דעה... אני מבין שאבא של מר עוקבא היה מתנהג בפרישות וחסידיות ומר עוקבא מרגיש לידו בדרגה אחת פחות... אבל ששמואל מרגיש חומץ בן יין מול אבא שלו בייחס לתחזוקה שוטפת של סדקים בקיר וצריכת מים חריגה... מה... זה הנושא???

אתה מבין לבד שמי שזה בטבע שלו... לא מבין בכלל מה השאלה שלי... כי מה איכפת לו... אבל אצלי... זה ממש מנוגד לכל הטבע שלי... אני מטבעי שלעפער... לכה"פ בענייני העולם מה שאפשר לדחות למחר נדחה מחרתיים... ופתאום אתה רואה שהגמ' מדברת על זה מאוד חזק... זה נשמע שזה ממה יידישקייט... אה... איך 'בולעים' את הגמ' הזו??

אז כנראה לא תהיה ברירה, ומלאך רע יאלץ לענות אמן בעל כרחו, ומה שרואים פה די בבירור מהגמ' זה, שיהדות זה לא רק ד' טורים שולחן ערוך... אלא גם היהודי בעצמו זה יהדות!!! בדיוק כמו שאתה מבין שדקדוק הלכה ולהחמיר בכשרות זה יידישקייט (ולכן למר עוקבא יש חלישות הדעת מאביו שהחמיר יותר ממנו) אז כסף כשר של יהודי הוא גם יקר מאוד!!! ואם זכיתי ויש לי בית וכסף ורכב, אם אני מזניח את זה ססתם ממקום של הזנחה, זה לא בסדר!!! זה מראה על חוסר רצינות... במה?? בעבודת ה'!!!

כי אין בעיה... אתה רוצה לעזוב חשבונות הרבים לגמרי לגמרי... מצויין! בשביל זה יש לנו את ר' אלעזר בן חרסום שקיבל ירושה אדירה... והוא פשוט התנער ממנה מחוסר עניין... כי הוא החליט שהוא בוחר במהלך אחר בחיים... אין בעיה... אדרבה... הוא מחייב את העשירים, (למרות שניתן למצא אצלנו סממן של הזנחה, זה לא הזנחה, זה פשוט התנערות מעיקרא, אני לא קשור לסיפור הזה... אני לא אשם שקבלתי כזו ירושה) אבל! אם מאיזושהי סיבה שתהיה, אתה כן קנית בית, וכן השקעת כסף, וכן יש כאן איזה קניין או רכוש שדורש ממך תחזוקה ואתה מזניח... אז את מה אתה מזניח?? את הבית? את הרכב? לא!! אתה מזניח את עצמך... אם יקרה משהו לבית... זה לא הבית! אתה תצטרך לשרוף זמן... אתה תצטרך לכבות שרפות... לך יהיה פחות כסף בשביל יידישקייט... בסוף זה יגיע אליך!!! ואתה ? ! ? אתה זה יידישקייט!!!

אתה קולט?? אני רוצה לשאול אותך עכשיו עשר חידות... נראה אותך עונה: מי יותר יידישקייט? אני או הציצית? אני או שבת קודש? אני או צדקה? אני או בשר בחלב? וכן הלאה... ברור שאני יותר יידישקייט מאשר בשר בחלב!!! כי בשר בחלב כמה שזה יידישקייט, זה יידישקייט שנגמר בשיש... או לחילופין נגמר תוך שש שעות... אבל אני?? אני הולך להמשיך כאן גם אחרי השש שעות... כי אחרי שש שעות שהייתי בשרי, פתאום הגיע שבת... אה... ואז נגמרה שבת... שבת יצאה ומי נכנס?? ציצית... צדקה... אני הרבה יותר יידישקייט מכל המצוות ביחד!!! לכל ערך ביידישקייט יש את התיחום הגאוגרפי שלו!! ואילו אני היחיד שאף פעם לא נגמר... ומהסיבה הזאת התחזקה השוטפת שלי ושל נכסי זה נטו יידישקייט!!!

זו הסיבה שהגמ' בברכות (לב) אומרת: שארבעה צריכין חיזוק: תורה, ומעשים טובים, תפילה ודרך ארץ, ורש"י במקום אומר: מה זה דרך ארץ?? 'אם אומן הוא לאומנותו, אם סוחר הוא לסחורתו, אם איש מלחמה הוא למלחמתו, במילים אחרות מה כתוב כאן?? אתה עושה משהו? אתה עומד מאחורי מה שאתה עושה?? אתה חושב שזה נכון?? אם ככה, תעשה את זה טוב!! תהיה עקבי ותעשה את זה עד הסוף!! אל תעשה את זה ככה ככה... אל תעשה למחצה שלישי ולרביעי... תהיה עקבי! אנרגטי! תסמן מטרה ותעמוד מאחוריה בעקביות! אין בעיה... אתה תמיד יכול לחשב מסלול מחדש ולהחליט לרדת מזה... כי החלטת שזה לא מספיק חשוב בשביל לבזבז על זה זמן, אבל כל עוד אתה חושב שזה נכון ואתה הולך על זה, אז תהיה רציני ועקבי... ולמה? כי זה מאוד מאוד חשוב!!! למה זה חשוב? כי אתה חשוב!!! ולכן הזמן שלך חשוב!!! והכסף שלך חשוב!!! וכל מה שאתה מזיע עליו ומוציא עליו זמן ואנרגיות זה חשוב!!! ואם אתה מזלזל בזה אתה חומץ בן יין... נכון מה שאמרתי עכשיו נשמע קצת מודרני? אז תתפלא לשמוע שבדיוק הפוך!! מי שניגש לחודש אלול עם פנים חמורות סבר כי צריך להתחזק בעבויידיה ה'... נו נו... אני לא מבטיח שיהיו תוצאות מיוחדות... אבל מי שיגש לאלול עם בגדי עבודה משיקול ענייני... הההלו... עבודת ה' זה עסק שלי!! אני כבר בלאו הכי מזיע פה ומשקיע פה את כל הנששששמה... אז ההלו... אני צריך לסייר נכסי... ולכן בחודש הזה אני מפשיל שרולים וניגש ברצינות תהומית לטיפול עשרת אלפים וטסט שני כי אני נחוש להיות עקבי ואני לא הולך להזניח את הנכס שלי... מי שכן יגש לאלול... עבודת ה' שלו תצא מאלול כמו שהרכב שלי יצא מהמוסך, כמו חדש!

בס"ד ובשעה טובה יצא לאור

החוברת 'הלוך להרגיעו ישראל'.

מלוטט ונאסף בחלקו ממאמרים שנכתבו כאן בגיליון, ובו טיפול שורש מעמיק בריענון וחיידוש ובניית האומן שלנו מחדש מול 'ידיד נפש אב הרחמן',

אודות תוכן והנושאים הנכתבים בחוברת,

עיין במאמר בעמוד 3-4 בגיליון זה

ניתן להשיג את החוברת הזו ואת שאר

הספרים במוקדי המכירה של גיליון זה

כדלהלן:

ירושלים:

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

נוה יעקב - 054-8500615

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמן - 053-4162979

אלעד - רחוב ר' יהודה הנשיא 81 - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

אבוחצירא - יחזקאל הנביא 3 רמה ג' - 0534138554

בני ברק - קיבוץ גלויות 9 - 055-6728458

הזו"א 34 - 052-7117271

רח' הרב קוק/ הרצוג - 0527603814

אזור גן ורשא - 0534166085

פרדס כץ אבוחצירא - 0548494663

פרדס כץ בי"נס אילת השחר - 0548578226

זכרון יעקב: 054-8439757

חיפה: פולק, גאולה 15, - 052-7683095

טבריה - 054-8441354

טלז סטון - קפלן, הר"ף 6 ק"ג - 052-7688584

כרמיאל - 0527136165

מודיעין עילית: קצות החושן 14, - 052-7174781

חפץ חיים 14 - דרבקין - 089742750

גרין פארק - 0527644795

ברכפלד, ר' יהודה הנשיא 30 - 0527126897

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) - 0504124235

צפת - 052-7181828

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

אודות החוברת 'הלון להרגיעו'

1... ולא רק...

בשבוע שעבר נכתב בגיליון שיו"ל חוברת חדשה בס"ד, אבל כיון שאותו גיליון יצא בין הזמנים ולא הגיע לאנשים, אז נחזור כאן שוב:

בס"ד יצאה חוברת שרבים שאלו מתי תצא... הלא היא המהדורה הראשונה של החוברת 'הלון להרגיעו ישראל'!!! וכשמה כן היא, חוברת שנועדה לתת מענה מרגיע ללחץ ולתעוקה של עובדי ה' בכל השנה ובפרט באלול... **אמנם!!!** כבר זיכני ה' להוציא חוברת שנקראת 'אני לאלול ואלול לי', ששם כבר נפתח הנושא של שיקום הייחסים שלנו עם הפלצות של אלול... (אגב: זו חוברת מאוד מומלצת, באופן **קונקרטי וממוקד** לאלול) ושם לראשונה העזתי להציף בתור נושא רשמי את הפאניקה והתעוקה שיש לעובדי ה' באלול ובאופן כללי בעבודת ה'... ואז!!! התחילו להגיע תגובות סוערות ומגוונות והנושא נפתח... **ואז לפתע נפער בולען!!!!**

כי אז לפתע גיליתי לתדהמתי שהפאניקה וההתאבנות של אלול זה בסה"כ קצה הקרחון... זה רק התסמינים והסימפטום, כי הסיפור האמיתי בכלל לא שייך בהכרח לאלול אלא מדובר בתפיסה של ימימה שמעוותת אצלנו במערכת היחסים שלנו עם ה'... (אגב: לא כ"כ נכון להגיד שזו תפיסה מעוותת... כי מאוד הגיוני לומר שהש"ת עומד מאחורי התפיסה החרדתית הזו, שלפעמים היא נכונה לשעתה. ואכמ"ל) והבולען המחודש הזה שנפער גרם לי לפתוח כאן בגיליון את הסוגיה של 'מרחב אישי' ונוכחות בעבודת ה'. וכל פעם שהנושא הזה נכתב זה הציף תגובות סוערות לשני הצדדים... וככל שזה צף יותר, ועורר דוברים רדומים ככה הנושא התחדד ויותר ואז גיליתי (אני ועוד כמה אלפי קוראים ש'הגענו לזה ביחד') שעלינו פה על הנקודה... גיליתי שרוב ההסתבכויות שלנו בתור עובדי ה' מסתובבים סביב הנקודה הזו!!! (כמובן: נא לא להיסחף... אני כמובן מדבר על 'חברי המועדון' שמזדהים עם הנקודה הזו)

וכעת קבצתי בס"ד חלק ממה שנכתב והוצאתי את החוברת 'הלון להרגיעו ישראל', אז שוב: החוברת הזו לא בהכרח קשורה לאלול!!! כי היא כבר נוגעת בנקודות השורש!!! **בא נגדיר את זה ככה:** החוברת 'אני לאלול' היא טיפול עששש!!! אם קראת 'אני לאלול' והטיפול הזה עזר לך מה טוב... סימן שיש לך חור נקודתי מול אלול... סתמנו את החור... 180 שקל וסיימנו... אבל אם עדיין 'כואב לך שם' ומורגשת תעוקה... סימן שזה כבר הגיע לשורש!!! זה כבר לא חור נקודתי וגם לא טיפול אחד... זה כבר משהו יותר עמוק וכאן החוברת 'הלון להרגיעו' מומלצת... וקדימה... בא נסגור על תכנית עבודה לאורך השנה...

ברשותך קורא יקר: אני מרגיש קצת צורך 'להספיד' את החוברת שלי הזו, כי למען האמת חסר לי את המוטיבציה הבסיסית להדפיס אותה... ולמה?? כי כל הרעיון של החוברת הזו במילה אחת הוא: לענות על הטענה שמוזכרת

בנביא מלאכי... חזקו עלי דברכם, אמרתם שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי נשמור משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבקות. (או לחילופין הפסוק שלפני כן: הוגעתם ה' בדברכם, אמרתם כל עושי רע טוב בעיני ה' ובהם הוא חפץ ואיה אלוקי המשפט, אוי כמה שאנחנו מיוגעים ומיגעים את ה' במחשבות אלו) כן... הנביא האחרון בנבואה האחרונה מתנבא שבאחרית הימים יתהלכו עובדי ה' יראים ושלימים... ישתדלו לעשות רצון ה' באמת ובתמים, והחסרון היחיד שלהם יהיה שעמוק עמוק בלב, יהיה להם חוסר אימון בסיסי... במי?? במי יהיה להם חוסר אימון?? בחז"ל?? **לא!!**

הם יאמינו לחז"ל במאה אחוז!!! אולי בתורה? **חס ושלום!!!!** הם יהיו נאמנים לכל מילה שכתובה בתורה, אולי ברבנים לא יהיה להם אימון?? גם לא!! מדובר בכאלו שגם בגדולי ישראל נותנים אימון, וגם בספרי מוסר, ובכל תחום בעבודת ה' הם נותנים אימון, חוץ ממשהו אחד...

חוץ מהרבש"ע!!! ברבש"ע יהיה להם אפס אימון!!!!

זה הכי כואב... כי זה אפילו לא עבירה... זה פשוט חוסר אימון... תעשה משהו... הרבש"ע מעוניין בקשר, אבל מה לעשות שאין אימון...

כלפי מה הדברים אמורים?? מתהלך לו עובד ה' בדורנו, והוא למד ספר מוסר, ויצא לו בהתרשמות כללית, שעזוב... לא משנה מה תעשה ומה לא תעשה... בסוף ה' תמיד לא מרוצה... ותמיד דורש יותר... ותמיד יהיה לו טענות עליך... אותו עובד ה' יתן אימון בספר מוסר... **על חשבון** האימון ברבש"ע!!! מה לעשות... זה מה שיצא לי ממאמרי חז"ל... זה מה שהבנתי ממה שכתוב... והרי אנחנו אמונים על דברי חז"ל שכל מה שכתוב שם זה אמת... (וברו שזה אכן כך) אה... אבל אם זה כך כפי שהבנתי... לפי זה אני מאבד את האימון ברבש"ע? נו נו... אז מקסימום אין אימון ברבש"ע... וככה הוא מתהלך לו. נותן אימון בכולם חוץ מה'!!! וזה איום ונורא!!!! כי אמת ויציב... ברור שיש לנו אימון בדברי חז"ל... אבל יש לנו גם אימון ברבש"ע... לא גם!!! אלא זה **בראש ובראשונה!!!**

ויהודי שחי בתחושה שגם אחרי שהרבש"ע אמר שהוא 'רוצה בתשובה' והוא 'חונן המרבה לסלוח' וכל התורה והנביאים וחז"ל מלאים בזה שה' מקבל תשובה... מספיק לו כמה חצאי משפטים ששמעתי בשטחיות... שזה נתן לו להבין מלמעלה שבסוף פתאום יש כל מיני הפתעות בלתי צפויות, שאתה תגיע לשמים ולגלות שיש לך עבירות שבחיים לא עשית והמצוות שלך נעלמו לגמרי, ואז מתברר לך שפספסת בגלל איזה פליטת פה של לשה"ר חד פעמי (שאתה צריך לגדל את המצח כדי להיזכר בכלל במה מדובר) או איזה עט ששכחת להחזיר, וזהו... הלך עליך... לא עברת בבר קוד וצריך הכל מהתחלה... מי שככה חושב על הרבש"ע... המשמעות היא שיש לו אפס אימון ברבש"ע!!! רק מה?? מה לעשות שיש חז"ל כזה... והרי יש לנו אימון בדברי חז"ל... נכון!!! אבל מה עם אימון ברבש"ע??

כלומר: כל השאלה היא: מהי נקודת ההנחה ואת מה צריך להסביר!!

אז יהודי נורמלי של פעם שהכניסו לו בווריד שיש טאטע זיסער, ידיד נפש אב הרחמן, והוא חפץ בטובתו, אצל כזה יהודי, נקודת ההנחה הייתה שהרבש"ע הגון!!! והוא לא הולך לדפוק אותי!!! זה ברור!!! אה... אבל יש מאמרי חז"ל שלפי הבנתי זה נשמע אחרת... והרי אנחנו אמונים לדברי חז"ל... אז צריך להבין את חז"ל או שזה ישאר בצ"ע... אבל לא אשקר להבין את חז"ל!! מה שבטוח הוא שהאימון שלי ברבש"ע ישאר ולא יפגם בכהוא זה!!! (ושוב: חז"ל צודקים, רק אני לא מצליח להבין אותם, כי הרי לא יכול להיות שהרבש"ע לא הגון, ואם משמע לי מהם אחרת, אז צריך להבין מה לא הבנתי... אבל הרבש"ע ישאר תמיד הגון) וזה נשחק אצלנו!!! אז הנה... בחוברת הזו התחלתי לנגוע בחולשות אלו... להתחיל לתת מענה לכל מיני ספקות כאלו... לגלות לך ולי שה' הגון ונאמן!!! מעוניין בנוכחות שלנו!! מודע לחולשות שלנו... לא מוותר על התנודות שלנו... זה הנושא פחות או יותר.

ותכל'ס... אחרי כל מה שכתבתי... אחרי שהחוברת הזו, יש בה 160 עמודים, עדיין!! יש עוד 150 עמודים נוספים שכבר נכתבו ונלקטו ונאלצתי להשמיט מחוסר מקום... כי... כי כמה אתה יכול להאריך... גם 160 עמודים זה המון... ו... ואם אני כעת אגיד לך שאחרי מה שכבר נכתב ומה שהושמט עדיין יש עוד הרבה מה לכתוב שעדיין לא כתבתי... **רוצה כמה דוגמאות מדגמיות ממש?? בבקשה... קח...**

קח את המחשבה הטורדנית המוכרת, ש-אל תעז ח"ו להיות צדיק, כי הרי ה' מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה! תמיד תוודא שאתה לא לגמרי צדיק, כי אחרת... ה' ח"ו יקח אותך... מכיר את המחשבה האיומה הזו?? הנה לך נושא שעדיין לא!!! לא נכתב בחוברת הזו!!!

נו... קח את הטענה המזעזעת הזו... הרי אם אני ואתה חושבים ככה על הרבש"ע... זה הרי נורא!!! זה מעליב!!! אני מנסה לדמיין מה היה קורא אם אשתי הייתה נזהרת ש... שלא לתת לי אצבע... כי אז אני אבקש את כל היד... בני זוג שאלו התחושות ביניהם זה... זה שפל שאין כדוגמתו... או לחילופין אותו אחד שהתפלל לה' שיתן לו חמור, אבל הוא לא מספיק פירט מה הוא רוצה, ולכן ה' שלח לו אמנם חמור אבל החמור רכב עליו... זה כתוב!!! נו... וכעת... תן ניחוש איזה מסקנה אומללה אני ועוד הרבה אחרנו הסקנו מהמדרש הזה? שעזוב... אני מעדיף לא לבקש מהרבש"ע... אני לא לוקח סיכונים... לך תדע, אני אבקש מה' טרמפ, ופתאום ה' ינחית עלי איזה חמור על השכל... עדיף כבר להתקשר למוניות אונקלוס... הנה לך שתי דוגמאות מדגמיות שאנחנו נצמדים למאמרי חז"ל מפורשים!!! שכל בר דעת מבין שצריך להעמיק מה הכוונה (ומכאן ואילך זה כבר עניין של עד כמה אתה מוכן להעמיק ולהבין מה הכוונה) והיות ואנחנו לא טורחים להבין מה כתוב שם... אז דבר ראשון אנחנו נצמדים לחז"ל כי... כי יש לנו אימון בחז"ל... אה... אבל על הדרך האימון שלנו ברבש"ע יורד לשפל מחירי?? לא... זה כבר לא איכפת לנו... זה איום ונורא!!! למה האימון ברבש"ע פחות מיוחס מהאימון בחז"ל??

למה עם האימון ברבש"ע אתה משחק כאילו זה הפקר מוחלט???

הרבש"ע... ניתן לראות צדיק ורע לו וזה מר... זו הסתרה... זה כואב... אבל כל עוד אתה מבין שזה לא סתירה לאימון אלא זה חשבון של ה' ולנו לא נותר אלא להפגין אימון אליו זה בסדר גמור... תבין: כל עוד אני מבין שאבא שלי נפטר בגלל שכך גזרה חכמתו, זה בסדר גמור... אדרבה... זו ההזדמנות שלי להפגין אימון בה', אני סומך עליך אפילו שאני לא מבין, אבל תאר לעצמך שהגישה היא שאחרי כל התורה והמעש"ט שאבא שלי עשה, ה' העניש אותו כי הוא שכח להגיד יו"ק בער"ח... או בגלל איזה פליטת פה שהוא פתח פה לשטן וזהו... זה חוסר אימון ברבש"ע!!! הבנת מה באתי לשלול??? אני מקווה שכן...

(מיותר לציין שמדובר בסוגיה רחבה מאוד, סו"ס זה שני מנגנונים שעובדים ביחד, סו"ס אין מיתה בלא חטא, ויש תמיד את ה'עילה' אם זה עין הרע או פתיחת פה לשטן או צוואת ר"י החסיד או יום כיפור קטן, או במה אדע כי אירשנה, אבל זה לא זה, ואכמ"ל)

עד כאן הדברים!!!! ומעתה: אם הבנת והפנמת את המשפטים האלו, אם זה התברר והתאמת אצלך אז עקרונות זהו!!! סיימנו!!! חסכתי לך את כל מה שכתוב בחוברת שלי... פלוס כל מה שעדיין לא כתבתי... כי ברגע שזה ברור לך וזה נהיה נקודת הנחה אצלך, מכאן ואילך לא משנה כמה קושיות יתעוררו, וכמה מאמרי חז"ל תצטרך להסביר... העיקר שנקודת ההנחה לא וזה מילימטר!!! לא אשקר באמונותי!!!

נה לך מסלול קצר ועוקף את כל ההסברים...

תן ניחוש איך קוראים למסלול הזה?? **אני לדודי ודודי לי!!!**

המשמעות הפשוטה של אני לדודי... זה פשוט להבין את ה-'ביחד' שלי עם ה'... הוא איתי... מבין אותי... הוא הגיוני... תקשורת נורמלית ולא מוזרה ובלתי צפויה... וכעת שוב ושוב חשוב להדגיש את הנקודה שהכי מבלבלת: ישנם מהלכים נסתרים של הרבש"ע שזה נראה רע ואנחנו באמת לא מבינים אותם!! ואדרבה... זה חלק בלתי נפרד מהעבודת ה' שאני נותן בו אימון ואני צועד איתו כברת דרך מתוך הבנה שבסוף יתברר שזה לטובה... אבל לחשוב שגם בסוף זה יהיה דפוק זה חוסר אימון... את המשפט האחרון אני מוכרח לחדד... כי הוא מאוד חשוב והוא לא מספיק מובן... **לצורך העניין אני אסביר את זה ככה:**

מישהו פעם אמר שכל נערה שהולכת לסגור שידוך... מקונן בה איזשהו פחד סמוי ש... מי יודע... אולי הוא נוכל... מי יודע מה הוא מסתיר ממני.

עכ"פ אשתי אמרה לי בפה מלא, כשסגרנו שידוך, היה לה פחד סמוי בלב, מי יודע... אולי הוא נוכל... אולי ביום שאחרי החתונה הוא יוצא לי את השפן ואני אגלה שזה לא מה שחשבתי... כן... פחד טבעי של כלה... כן... סו"ס עדיין אין ביניהם כלום... כיאה לאימון ברמה הכי בסיסית!!!!

ומה אומר ומה אדבר!!! כבר בסוף השבע בברכות יצא המרצע מהשק!!! לפתע קבלנו שנינו טלפון בהול שאמא שלי במצב קריטי... ויום למחרת הייתה לויה ובבת אחת אשתי מצאה את עצמה נופלת היישר למטבח... מקלפת, מבשלת, מנקה, בית של יתומים, בלי פינוקים, בלי הצטעציות... בלי 'תרגישו בבית' ואני הרגשתי מאוד לא נעים... אמרתי לאשתי: הנה... אשר יגורת בא לך, חששת מי יודע איזה שפן אני הולך להוציא לך אחרי החתונה, **אז הנה השפן** חשבת שתכנסי לבית נורמלי, שוויגער נחמדה ומפנקת, ובסוף הכנסתי אותך למיטה חולה...

ואשתי התרגזה עלי!!! מה הקשר... כשפחדתי שתוציא לי שפן... פחדתי שיש לי עסק עם נוכל!!! פחדתי שאתה מסתיר ממני משהו, פחדתי מחוסר אימון!!! אבל כאן זה סיפור אחר לגמרי, אתה לא נוכל, לא הסתרת ממני כלום, רק מה... יתכן שחשבתי שאני הולכת לנוח על זרי הדפנה והתברר שהתפקיד של שנינו הוא 'קצת אחר'!!! בסדר... זה אולי כואב... זה מר... אבל באימון?? שום דבר לא נפגם באימון!!!! ולא רק שלא נפגם באימון, אדרבה, זו הזדמנות בשבילי להפגין אימון!!! אני אשתך, ואני אהיה פה לגמרי!!! זה גורל של שנינו... אובדן של שנינו...

הבנת את המשל (האמיתי)??? על אותו משקל: בהנהגת היחוד יש לנו כל מיני הפתעות מול

תכל'ס, כעת תכנס לנעליים שלי: כתבתי חוברת 160 עמודים על אימון ברבש"ע... בו בזמן שיש עוד 150 עמודים שלא הודפסו... ותוך כדי אני מציג בפניך עוד שאלות ונושאים שעדיין לא התחלתי לפתוח אותם... (כמו השאלות המדגמיות שהזכרו כאן) נו... אז בשביל מה הוצאתי את החוברת הזו?? היא אפילו לא מתחילה לתת מענה... כי כשהלב רוחש במחשבות... אז השאלות כל הזמן רק צצות ואף פעם לא תגמור עם זה... נו... אז מה הועלתית? אני בסה"כ משתף אותך בנימה אישית על החוברת שטרחתי והוצאתי, תן לי מוטיבציה להוציא אותה... מה היא תועיל...

(אני מקווה שאתה מבין לבד, שהשאלה הזו היא בעיקר רטורית... זה לא שאלה נקודתית בייחס למוטיבציה האישית שלי להוציא... זו שאלה לי ואליך וכולנו ביחד...)

אבל!!!! מה כן?? מה כן יכול לתת המון המון מוטיבציה??

יש לי מסלול עוקף!!!! במקום להרבות ספרים אין חקר, ולרדת להמון פרטים ולהציף את כל סוגי הטענות של 'שוא עבוד אלוקים' ולתת מענה על כל אחד לגופו של עניין... עזוב!!! אפשר לחסוך את האריכות הזו!!! ניתן להתחיל ולגמור את כל הנושא במשפטים בודדים!! קצרים! וקולעים:

טיירע יידן: הרבש"ע הגון!!! הרבש"ע נורמלי!!! והוא אמין!!! אפשר לתת בו אימון!!! קל אמונה ואין עוול!!! אל תדאג, הוא לא הולך להפתיע אותך ב'ציאות' לא קשורות... הוא לא הולך להנחית עליך לא חמורים על הראש... וגם אין לו כוונה להציב לפניך רשימה ארוכה של מספרים, שאתה חייב לזכור את כולם, ואם פספסת מספר אחד, זהו... נפסלת, לא עברת בבר קוד... תתחיל את כל הסיבוב מהתחלה. **לא לא לא לא!!!**

ולמה לא?? **כי יהודי מבין שהרבש"ע הוא לא כזה!!!**

מי שחושב שהרבש"ע כזה הוא גוי!!!

הוא אולי חרדי, אבל חרדי **לא יהודי!!!**

הגיע הזמן שנבין שיהודי זה לאו דווקא יראת שמים... יהודי בראש ובראשונה זו מערכת נאמנות לה! המשמעות של יהודי זה כלה שה' הציע לה נישואין, ה' הציע לה להיכנס איתו לחדר יחוד... והיא הסכימה **רק בגלל!!!!** רק בגלל שהיא נתנה בו אימון... אז כמובן... כמובן שזה שהסכמתי להתייחד ולהתאחד עם ה', בד בבד זה כרוך גם בנאמנות מצידו!!! אני מוכנה לצעוד כברת דרך ארוכה עם ה', לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה... אני ערוכה לקשיים... למפגני נאמנות ממושכים... יש הסתרת פנים... ישנם שנים רבות שהרעיה הזו עגונה וממתנינה לבעלה שישבו הבייתה... אבל מתוך נקודת הנחה שגם כשעדיין לא רואים, אבל יום יבא ויהיה טוב... ואז יתברר שהכל היה כדאי... אבל שעבד ה' שתקוע לו בראש שגם בסוף כל הדרך ה' הולך לגלגל אותו מכל המדרגות... גם אחרי כל הקשיים והארץ לא זרועה שלנו מול ה', בסוף ה' עוד ידפוק לו חשבונות ויוציא אותך דפוק (והוא יסביר לך שהוא צודק ואתה עוד תצטרך להסכים) מי שככה חושב על הרבש"ע הוא לא יהודי!!! הוא גוי!!! אז גוי עם המון יראת שמים!!! ולא סתם אלא גוי **מרוכ** יראת שמים!!!

פרק א': הכבשה של מעשר בהמה בנשימותיה האחרונות בדרך לירושלים...

השבוע סו"ס הגיע התור של הכפר שלנו קבצאל לעלות לירושלים לביכורים... הוי כמה חיכינו לזה בחוסר סבלנות, מה לעשות. אנחנו גרים בנגב נחלת יהודה ואצלנו כל הגידולים זה כרמי יין... כך שהביכורים שלנו מתאחרים לתקופה של סוף אב... אבל זה שווה!!! כי ביכורי יין זה הכי מרגש ושמח... אנחנו מביאים קצת מאוד ענבים והרבה מאוד חביות יין וחצבים ענקיים בעין טובה... אבל למען הגילוי הנאות: דווקא אנחנו... אין לנו בכלל ביכורים... אבא שלנו - ר' חצקל לא מתעסק בכלל עם גידולי קרקע אלא עם גידולי בקר... כן... יש יהודים שמתפרנסים מ'בירך פרי אדמתך דגן תירושך ויצהרך' ויש כאלו שמתפרנסים מ'שגר אלפך ועשתרות צאנך' אבל כשהכפר שלנו קבצאל עולים לירושלים לביכורים... אז כולם משתתפים ועולים ביחד... גם אנחנו שאין לנו ביכורים... אז אמנם משפחת ינוח ואביאל עולים עם הביכורים ור' יקתאל בכלל... הוא עולה עם כל הכרם רבעי שלו... אבל אבא שלנו גם לא מגיע בידיים ריקות... אבא שלנו מנצל את ההזדמנות הזו לעלות חלק מהמעשר בהמה שלנו כבר עכשיו לירושלים לכבוד הביכורים... ואכן אנחנו פה כל המשפחה מגויסים למשימה להעלות שיירה של עדר מכובד בסך 12 עגלים ו-19 כבשים ועזים בדרך העולה לירושלים... (את רוב המעשר בהמה אנחנו משאירים לחג הסוכות, ששם נזמין את כל המשפחה והכפר לאכילת שלמי שמחה, אבל עכשיו אבא החליט לעלות שליש מהמעשר בהמה... ואז תדאג... זה גם מכובד מאוד... מדובר בקרוב לשלושים בהמות...) וב' כולם עולים בשמחה... בואו ונעלה ציון... לעת עתה ביומיים האחרונים הכל עבר בשלום... אבל מניסיון העבר אנחנו כבר ערוכים לשלב בלתי נמנע... מדובר בתאונת עבודה קבועה... פעם עוד היינו לוקחים את זה קשה עד שקלטנו שאין מה לעשות... זה חלק מהבלאי... במה מדובר?? אז ככה: מה שקורה זה, שכשיצאנו לדרך היה לנו פה כאמור 9 עגלים ו-13 כבשים בלע"ר... כולם ממוספרים וגם מחושבנים... (לפי החשבון ר' חצקל מתכנן בשבוע הקרוב, כל יומיים לשחוט 2 עגלים וארבע כבשים לשלמים לשני ימים ולילה אחד וזה אמור להספיק בשפע לארבע מאות משתתפים מעירנו קבצאל... וחץ מזה!!! יש לנו פה שמחה בשעט"מ, לביל רביע ר' פייביש מחתן את בתו במזל טוב עם בחור מופלג משיבת הכהנים בירושלים, ור' חצקל כבר הודיע שהוא מסמן את השור הטבות, אז הקצינו 3 עגלים וארבע כבשים במיוחד לשמחת החתונה גם לבני העיר שלנו וגם לצד של החתן... החתונה תהיה בחזקת אוכלי קדשים קלים בלבד!! בקיצור: כל בהמה מחושבת) ותכל'ס יצאנו לדרך... וביום הראשון בדרך כלל הכל רגוע... ולמחרת עוד יום שלם של הליכה... ואז בשלב מסוים ההליכה בשפלה מסתיימת ומתחיל הטיפוס בהר... ואז מתחיל להיות טיפוס קצת קשה... וכמה שאנחנו פה משתדלים לפקח, להשיג... אבל זה בלתי נמנע שפיתאום הוחלקה... נשברה... לפעמים קורה שהבריקה... (-פיתאום הבהמה מתעוורת מרוב מאמץ) או הוחמה מחמת המעלה... או אמנם אנחנו פה מגויסים כל המשפחה בהרכב מלא כדי לתמוך ולמנוע את זה עד כמה שניתן... ואכן אתמול בבוקר עוד היה רגוע, ואז לפתע בשעות הצהריות לפתע בום!! כבש אחד שיהיה בריא דרך על איזה אבן והתזין בדרך הילוכו והאבן עפה בעוצמה על העגל שהתהלך לצידו שקיבל מכה רצינית באוזן... ר' חצקל מיד הזעיק את ר' יוחנן הבקי מומין של עירנו, ותוך דקה הוא איתר מום קבוע... הופה!!! הנה זה הגיע!!! ברגע שמעשר בהמה מקבל מום קבוע המשמעות היא שאין טעם להמשיך איתו לירושלים כי הוא נפסל להקרבה... ולהחזיר אותו כעת יומיים הבייתה זה לא ריווחי... (אל תשכח שגם מעשר בהמה שנפל בו מום אסור למכור אותו אלא רק בהבלעה) **נו... מה עושים??** אז אנחנו כבר מיומנים בזה... בהזדמנות הראשונה שעצרנו להפוגה בדרך... ר' חצקל בדק סכין ושחט את העגל... ואנחנו מיד פתחנו אוהל מאולתר... ובעזרת החברים עצרנו את העוברים ושבים... רבותי: ברוכים הבאים... מי שרוצה ארוחת צהרים בשרית מושקעת!! בשר מעשר בהמה בעל מום טרי היישר מבית טביחתה!!! ואל תשאל... נפתח כאן הכנסת אורחים ענק על אם הדרך... מאות אמהות וילדים התיישבו כאן בפניה מוצלת, אכלו ושבעו ולא גמרו להודות ולהלל... בשביל האמהות זה היה הצלה של ממש לילדים... (כן... בבין הזמנים, כשיצאנו לטיול... הכאב ראש הכי גדול של האמהות מה כולם יאכלו לאורך כל היום... ואז נשאלתי ע"י אמהות דואגות: רגע, אם ככה איך הסתדרו במסע הממושך של הביכורים... מה היה לאמהות לתת לילדים ארוחת צהרים?? אז הנה התשובה) זו הנחמה של ר' חצקל על אובדן קדשי מזבח... לכה"פ זכיתי לשמח יהודים, להשביע נפש שוקקה ונפש רעבה למלאות טוב... **עד כאן הסיפור היפה... זה עוד הסיפור שמסתיים יפה...**

כי לא תמיד סיפור כזה נגמר כ"כ מהר... השבוע לשם שינוי זה הסתבך הרבה יותר... מה שקרה זה שיענקי לפתע זיהה כבשה שהולכת יותר מידי לאט! הוא קרא לאבא... ר' חצקל באמת הגיע ובדק אותה מכל הכיוונים ואז הוא נאנח, לפי הניסיון שלי אין לה כלום... זה לא מום אבל ככל הנראה היא 'מסוכנת'!!! אוי או... יענקי רק שמע 'מסוכנת' ונאנח... מסוכנת זה הרפתקאה לכל דבר!! מה יש?? מסוכנת זה אומר שעקרונית אין שום בעיה... לא שבר, לא אירוע לבבי, אבל היא כנראה הולכת 'בדרך כל הארץ', הכבשה בדרך למות... וזה הכי הכי מסובך!!! כי מילא אם נפל בה מום... אז כפרת עוונות, היא כבר לא קדשי מזבח... שוחטים אותה לחיים ולשלום, מילא היא הייתה מתה וזהו... גם לכפרות... אבל ברגע שהיא רק מסוכנת אז מצד אחד היא קדשי מזבח לכל דבר!!! אתה מוכרח לתת לה צ'אנס להזדרז ולהגיע לירושלים ולשחוט אותה במקדש ואז מה טוב... אבל!!!! באותה מידה צריך להיות ריאלי ולקחת בחשבון שלא נספיק להגיע והיא תמות לנו פה!!! ואם היא מתה, אז אל תשאל... יש לנו פה נבילה... ולא סתם... אלא בהמת מוקדשין שמתה... א"א להשאיר אותה לכלבים וללכת כי יש לה דין קבורה... אנחנו נצטרך להיטמא לה... אתה יודע מה זה טומאת נבילה כאן עם כל הביכורים?? זה פיגוע!!! רגע... אז אולי נשחוט אותה מהר, רגע לפני שהיא כדי שלא תהיה נבילה? חס וחלילה! ה' ישמור!! נפלת על הראש??? לשחוט אותה פה זה לשחוט קדשים בחוץ... זה איסור כרת!!!! ממילא מכל הכיוונים אתה תקוע איתה ולא יכול להתנער... לא הייתה ברירה, אבא נאלץ לגשת לכרכרה עם הסוס שליוותה אותו לאורך הדרך (לאלו שמתפנקים ואין להם כח ללכת ברגל)... אבא ביקש מכל הילדים לרדת... מצטער!! יש פה כבשה שצריכה יחס מיוחד!! אמנם בדרך כלל בני אדם תמיד יותר מיוחסים מכבשה... אבל הפעם זה מקרה מיוחד של קדשי מזבח, שצריך לתת לו צ'אנס לשרוד את הדרך... במקביל!!! אבא הסתודד עם יענקי... תעקוב בשבע עיניים אחרי הכבשה ואם אתה רואה שהמצב הולך ומחמיר וזה כבר עניין של שעות... אז לא תהיה לנו ברירה... עדיף כבר יהיה להוריד אותה... בטח!! כי אם היא תמות כאן בתוך הכרכרה... אל תשאל... כל הכרכרה מטמאה במשא... ולהטיל כרכרה זה יום עבודה... חצי יום עבר בשקט... יענקי והכבשה הכבשה ויענקי... ולפתע אבא הוזעק!!! יענקי טוען שזה כבר עניין של שעות... מה עושים?? אבא ואמא פתחו חפ"ק בזק ובסוף נגשו ליענקי... תקשיב יענקי... אין ברירה!!! אין מנוס אלא לבקש ממך בקשה מיוחדת: תרד כעת עם הכבשה... תשאיר איתה פה בצידי הדרך ותחכה!!! תחכה ל'ציאת הנשמה', אני אצייד אותך במעדר וכל הכלים הנדרשים בשביל דין קבורה... אני מאוד מקווה בשבילך שכל זה יקרה מספיק זמן לפני השקיעה, כך שתוכל עוד להספיק מקווה מבעוד יום... אמא כעת תצייד אותך גם בבגדי החלפה כי הבגדים שלך גם הולכים כעת להיטמא ותצטרך תטביל אותם (והיות והם יהיו רטובים, אז שיהיה לך מה ללבוש לבנתיים) השיירה שלנו אמנם ממשיכה, אבל אם זה יגמר בשעות הקרובות, בא נקווה שצריך להדביק את השיירה שלנו חונה בשאון ליל... מה שבטוח: אנחנו נחכה לך פה בכליון עיניים... וההמשך בשבוע הבא...

ניתן להשיג את החוברת 'אני לאלול':

מבצע שיקום היחסים מול החודש הנפלא ביותר בשנה.

האם גם אתה צברת משקעים במשך השנים מחודש אלול?? האם גם לך יש תעוקה בגרון כשאתה נתקף בפלצות של אלול?? האם גם אתה מצד אחד מתרפק ומתגעגע כל השנה לאלול, אבל תכל'ס, כשהוא מגיע אתה מותחיל להתכווץ?? האם גם אתה בשלב מסוים מתאבן בימי הירחמים מרוב שאתה לא יודע מאיפה להתחיל??

אם ככה אנחנו חברים!!! בא נצא יחד לתכנית שיקום

יחסים מול החודש המתוק ביותר בשנה

זה אפשרי!! זה הכרחי!!! אי אפשר!!

ניתן לקנות במוקדי המכירה (מפורט בעמ' 2)

למי שזוכר... לפני קצת יותר מחצי שנה יצא הכרך הראשון של הספר 'הלכה בקרוב ממש למעשה!! שבנוי על תאריכי השנה, מחודש תשרי עד ר"ח שבט... (לשוואלים: כרך ב' וג' נדחו בגלל שנפלה עטרת ראשי אבי הכ"מ, ובעוה"ש יתן ה' כוחות ונוכח להשלים המלאכה אולי עוד בוו השנה) והנה, כעת מתחילה השנה...

לפניך מדגם הפרקים מהתאריכים כדלהלן:

א' תשרי - ערב יום הדין מול האופק המעונן חלקית עד בהיר.

ב' תשרי - אבא לפתע נכנס באמצע ברהמ"ז וסימן לא!!! עצור!

ג' תשרי - תקציר לוח הזמנים בעשרת ימי תשובה.

ד' תשרי - לחטוף מצוות בעש"ת, ביכורי תמרים, לולב, לש"פ...

ה' תשרי - כמה לך בשרי בארץ ציה, הצצה לסוכות בדרך לצוק

ו' תשרי - המושך - איש בשורה אני, המטלית צחורה כשלג!!

ז' תשרי - חבורת אצבע צרדא הק' עמדו על ימיני לסמכני.

ח' תשרי - הכה"ג ירד וטבל לשינוי בגדים, וגם אני מושנה מעשי...

ט' תשרי - אישי כהן גדול, אל תשאיר אותי אלמנה בת 12...

י' תשרי - 2 בצהרים, המעמד המרטיט, אילו של אברהם אבינו.

ניתן לקנות במוקדי המכירה בשיבות

ובמוקדים המפורטים בעמוד 2

לבירור אודות מוקדי ההפצה:

0548446691 0527683095

(המשך מעמוד 1) **עד כאן הסיפור... והנמשל ברור!!!**

פעם... עד לפני כמה עשרות שנים... היה מגיע חודש אלול!!! וחודש אלול זה הרי משהו מפחיד... מה שנכון נכון... תוקעים בשופר... ג' ספרים נפתחים... נו... מה עושים? כעת הגיע אבא, או הרב, או המשגיח, והיה מצייץ!!! מצייץ את הפחד!!! כן רבותי!!! אלול! היתקע שופר בעיר... הנה יום הדין כי לא יזכו בעיניך בדין... יש דין ויש דיין... ולכן בא... בואו נדבר על זה... בא נחשוב יחד מה עושים... ור' חצקל היה מוסר שיחת מוסר ואומר אחד שנים שלוש מה צריך להתחזק... וכולם מקשיבים... נותנים מקום של כבוד לפחד!!! לוקחים את העניינים ברצינות ואז נרגעים... הולכים לישון בשלווה. **אבל דבור שלנו??**

כידוע אסור להפחיד!!! מה פירוש אסור להפחיד? אסור **להודות בפחד!!!**

לא... הכל בסדר... אין אלול... אין פלצות... הכל טוב.

אה... אבל תכל'ס... ג' ספרים נפתחים... אה... אבל ונתנה תוקף??

לא! שום דבר... עזוב! אצלנו שרים סליחות... אצלנו הכל בשמחה... הכל בסחבק... זהו... רבותי! מהיום תכניסו לראש שר"ה זה אכלו משמנים ושמו ממתקים ואילו יום כיפור זה יוצאות וחולות בכרמים... זהו... הכל טוב... העיקר להיות רגוע... נו... מהי התוצאה המדיהמה??

פאניקה ופאניקה ופאניקה!!! ושתדע לך שלמרבה האבסורד... הדור שלנו בפאניקה שלו מאלול... שם בכיס הקטן את הדור של ר' חצקל,

כן... זו טעות שכולם טועים בה!! כולם יודעים לגלגל את העיניים ולתאר שפעם באלול כולם היו רועדים מיום הדין... והיום? איפה אנחנו... אז זהו!! שבדיק הפוך!! פעם היו אומרים קדוש אלול וכל אחד היה חושב על זה 'כמו שעה' ברצינות ומחליט על כך וכך שינויים נצרכים וזהו... יוצאים לדרך והכל רגוע, ואילו אנחנו... מרוב שאנחנו מפחדים מהפחד **אנחנו מנסים לטאטא את הנתונים וזה מתכון בדוק לפאניקה מושלמת**... אני קצת מתפלל על המטפלים הרגשיים של דורנו... איפה אתם... אתם הראשונים שאמורים לאשר את האבחון הזה, הרי מי כמוכם מכירים את הנוסחה הזו שההדחקה היא היא סיבת החרדתיות, זה מהיסודות הכי בסיסיים בתורת הנפש!!! וזה בדיק הסיפור שלנו עם אלול אחד לאחד!! כגודל המודעות הענקית שאני רואה על הימים הנחמדים' וכגודל ההפקה של השרים סליחות' ככה הג' ספרים נפתחים יוצאים אלינו מהמערות שדים בצעדים גדולים ומאיימים ו... ו... ואנחנו מגיבים גרוע!!! גרוע!!! הגיע הזמן להפסיק לטייח... רבותי! אלול!!! יש דין ויש דיין... ג' ספרים נפתחים ואולקים הולך לסמן כל אחד מה יקרה לו... ו... ואיך הילדה שלי שרה? 'כל היהודים לחזור בתשובה ולהתפלל עם הרבה כוונה!! ואם רק תחזור בתשובה... אם רק תחליט שאתה לוקח את העניינים ברצינות... אוה איזה שנה מתוקה ה' רוצה לתת לך... הוי כמה מלך חפץ בחיים רוצה להשפיע חיים ברכה ושלווה ופרנסה טובה וגזרות טובות... ומה הוא בסה"כ רוצה? שנתפייס איתו על הפשלות של השנה האחרונה!! שנפתח דף חדש!! זה הכל!!! וברגע שניקה את העניינים לידיים זהו... הכל בסדר... אתה כבר יכול להיות רגוע...

אין צורך לחפש מתחת הרצפה ציטוטים שהימים האלו נעימים ונחמדים... זה בסדר... אפשר לפתוח את הג' ספרים בעצמם ושם לגלות שהימים האלו נפלאים... לטעמי, זו הסיבה שהספרים באופן כללי קצת יותר רגועים מהאשכנזים בחודש אלול, כי הספרים אולי הולכים לישון באלול קצת יותר מאוחר כי סו"ס הם אומרים 'חטאנו לפניך רחם עלינו אבל אחרי שהם חוזרים מהסליחות, הם לפחות הולכים לישון ו... ו... ונרדמים!!! ואילו אנחנו האשכנזים... ש... שקט... אל תדבר איתי אלול... אל תעשה לי פלצות... תן לי לישון ברוגע... אני עייף... ותכל'ס... אנחנו שוכבים עם במיטה ומתהפכים מצד לצד ולא מצליחים להירדם... אגב: עצה טובה שאני בעצמי יוצאתי אותה... כשאשכנז לא מצליח להירדם מרוב פלצות... עזוב... קום לך לסליחות של הספרדים!!! לילה אחד אתה שם... ואתה נרדם יופי... בסה"כ חוזרים בתשובה ואדון הסליחות סולח...

כידוע: קיי"ל שפרשת בן סורר ומורה לא הייתה ולא עתידה להיות!!! כשהייתי בחור הייתי בטוח ש-למה?? למה זה אף פעם לא קרה?

כנראה בגלל שאבא ואמא לא מסוגלים למסור את הילד שלהם לסקילה... סוף סוף כרחם אב על בנים... סו"ס לב של אמא... אין סיכוי שהם יגידו לבית דין: קחו תסקלו לנו את הבן שלנו...

אז זהו שלא!!! להגיד כזה פשט, זה ראש של בחור... כי ברגע שנהייתי אבא קלטתי שלא זו הנקודה!! אדברה... **זה הולך בדיק הפוך!!!**

הרי מה זה בן סורר ומורה?? זה ילד מפונק!!! ילד שההורים שלו ראו שהוא אוכל הרבה בשר ושותה יותר מידי יין וההורים שלו החליטו לוותר לו... ואז הוא התחיל לתבוע את זה מההורים בצורה קצת אגרסיבית, ושוב ההורים שלו נכנעו לגחמות שלו... כן... מה לעשות... אנחנו אוהבים את יענקי... אין לנו לב לסרב לו, או לא מתחשק לנו להיכנס איתו לעימות... זה מתכון בדוק לגדל גוש פינוק מהלך!! וזה פחות או יותר הכרטיס ביקור של בן סורר ומורה!!! אלא!!! שיום אחד בהיר פתאום התורה שלהם מסר ברור להורים: שתדעו לכם שאתם תמשיכו ככה לפנק את יענקי ולהיכנע לדרישות שלו... יום אחד זה עלול לעלות לו בחיים!! הבן שלכם עלול להיות 'שווה' סקילה!!! (או ימות כשהוא זכאי... או להמתין עם זה... ואז הוא באמת יתחייב סקילה מדינה, וימות חיוב) אה... פה בבת אחת שני ההורים נעמדו על שני הרגלים והחליטו לתפוס את עצמם!!! זהו!!! תם עידן!!! יענקי לפתע גילה הורים חדשים ולא מוכרים!!! כן יענקי... אנחנו אוהבים אותך, ורק מהסיבה הזו, מרגע זה ואילך נגמרו הפינוקים, כי אחרת אתה עלול להיסקל!! ואנחנו לא ניתן לך להיסקל!!! ולכן מהיום אתה הולך להיות בן אדם!!!! אתה לא תסקל ליי! אבא התחיל להלך על יענקי אימים!!! התחיל להפעיל עליו סנקציות מחמירות של אכילה ושתייה... ואתה חייב לדווח לי בדיק מה אתה חוזר ומה אתה עושה, ותוך כמה חודשים כצפוי יענקי פשט צורה ולבש צורה... הוא נכנס לתלם ונהיה בן אדם... בזכות מי?? בזכות פרשת בן סורר ומורה שלא הייתה ולא עתידה להיות... ולמה נכתבה?? **דרוש וקבל שכר!!** עצם העלאת האופציה שיענקי שלנו עלול לסיים את חייו בסקילה בגלל פינוק... גרם להורים שלו

ללכת עשר צעדים אחורה ולהפסיק להיכנע לגחמות שלו... וככה בן סורר ומורה אף פעם לא היה רלוונטי... כי משהו פה לא נתן לו להגיע לשם!!!! מי? ההורים שקלטו שהבן שלהם עלול להתקרב לגדר המסוכנת הזו... זהו!! זה הפעיל אותם ב-180 מעלות נגד כיוון השעון. בקיצור: ההסבר הזה מאוד הגיוני... קח את הילד הכי מפונק בעולם... שההורים שלו תמיד ויתרו לו ונכנעו לדרישות שלו... ותאר לעצמך שיום אחד הילד ל"ע חלה במחלה... האם גם אז ההורים ימשיכו להיכנע לו ולוותר ולהימנע מטיפולים כי יענקי בוכה וטוען שלא מתחשק טיפולים?? לא!! פה אף פעם לא תראה הורים שנכנעים!!!! ולמה??

כי פרשת בן שמת מהמחלה כי ההורים שלו לא טיפלו בו... זו פרשה שלא הייתה ולא עתידה להיות... ולמה לא?? כי הורים לא יתנו לכזה דבר לקרות!! הורים ישמבינים מה יקרה ליענקי שלהם אם לא יטפלו בו, הם יעמדו כחלמיש ותפסו אותו קצר ויביהירו לו: אנחנו דואגים לך!! ואתה יקר לנו יותר מהכל!! אתה יקר לנו עד כדי כך שאפילו הצעקות והבעיטות שלך לא מרתיעות אותנו מלדאוג לך...

אנחנו נמצאים כעת בימי הרחמים והסליחות... ה' הוא האבא הכי אוהב והכי רחום... ולכן מה? לכן פינוקים??? צחוקים??? אחלא קרח... לא!!! ההיפך הגמור!!! דווקא בגלל שהוא אבא הכי אוהב לכן- **לא ירפרו!!!** לא יתן לך ריפיון! הוא לא יוותר עליך! לא יתן לך להיות בן סורר ומורה!! ולכן אל תתחיל איתו... אין טעם לנסות לבדוק את הקב"ה כמה הוא חזק... כי ברגע שיש לך עסק עם אבא שמהה שחבן שלו עלול לאבד את הנצחיות שלו, כאן אבא מגלה חוזקות. בקנה מידה מדמם של השביעי באוקטובר וסדר גדול של שואה נוראה... אל תתחיל איתו!!! הוא לא יבחל בשום דרך איך להציל את הבן שלו משאול...

נו... אז אבאלה... אני באמת מפחד ממך... נו... מה אני עושה?? איך אני מצליח בכל זאת לברוח ממך?? אתה נשמע יותר מידי מאיים??

קונו! זו בהחלט שאלה שאלתית!!! ובמקרה!! ממש במקרה זו שאלה שאני בעצמי שאלתי אותה... כעת בתוך שנה על אבי מורי הכ"מ... אני זוכר שבימים היעלזים שלי... אחרי שהצלחתי לכופף את כל המחנכים שלי וגם צוות הישיבה בחר להתעלם ו... ויאלה... תעשה מה שאתה רוצה העיקר שיהיה פה שקט... **היה משהו אחד שאף פעם לא ויתרתי!!** הלא הוא אבא שלי הכ"מ... ואני מציד חייכתי 'לכופף גם אותו, בטח... יש לי כבר ניסיון רב!! את כולם הצלחתי לעייף ולשחוק... ואז בשלב מסוים קלטתי שאבא שלי הוא כנראה 'אירוע קצת שונה' הוא כנראה קרוץ מחומר אחר!! הוא עושה רושם שהוא הולך להישאר פב עד הסוף!! וכשפתאום קלטתי את זה... נכנסתי קצת ללחץ... אבא... מה אני עושה איתך?? איך אני מצליח מתפטר ממך?? אני רואה שאתה רציני מידי!!! אתה ממש עמוד חשמל!! לא מוכן לוותר עלי... איך אני יוצא ממך?? ואז אבא שלי נתן לי להביא... שחבל... חבל על המאמץ... חבל לנסות לכופף אותי... הרבה יותר קל לך ליישר אותי קווי! והרי בסה"כ אין לי הרבה דרישות ממך... יש לי גם הרבה מאוד סבלנות ואורך רוח... אני לא ממנה... אבל על דבר אחד אני לא מוכן לוותר בשום אופן: **על הפקרות!!** שמה זה אומר (עכ"פ אז בייחם לאבא שלי)? זה אומר שאתה לא תעשה מה שבא לך ואז תברר לך ולא תענה לי בטלפון... **זה לא!!!** אין כזה דבר!! **אתה תענה לי!!!** אוי ואבוי לך אם לא תענה לי... אנחנו נדבר... יהיו צעקות... כן נבין אחד את השני או לא... לא משנה... **אבל אתה תענה לי בטלפון!!!** אל תסנן אותי ותשאיר אותי מנותק קשר!!!

אני זוכר את זה: אצל אבא שלי ע"ה, מבחינתו העוול הכי נוראי והכי בלתי נסלח זה **לא לענות!! להתעלם!!** זה לא בא בחשבון! אתה תענה לי... גם אם תגיד לי שאתה בחצי האי סיני או בהודו... **אבל תענה!!!**

כל עוד אתה עונה לי... אנחנו איכשהו נגיע לעמק השווה, אתה מצידך תביע נכונות כנה לקחת את עצמך לידיים... אני מצידך אביע נכונות לצעוד איתך בסבלנות ובאורך רוח... אני כמובן לא הולך לוותר!! אבל לכה"פ נעבור את הכברת דרך ביחד... אבל רק בתנאי שאתה עונה לי!!! הרי בסוף אתה יודע שאני זה אפרוש עליך חסות ואני אכבה את השריפות שלך... אבל שוב ושוב: 'אוההה עליך' אם לא תענה לי...

כאן נגענו בנקודה!!! זה בדיק אבל בדיק ההההנקודה של תשובה!!!

כבר בחטא אדם הראשון... הקב"ה פונה לאדם הראשון איכה... ואדם הראשון בורח... מכניס את הרבש"ע לרשימת דחיה... ומה ה' כועס עליו? נכון... חטאת... אבל למה אתה בורח? למה אתה לא עונה לי? בורא עולם אושר לי? איך המון סבלנות... אני נושא עוון ופשע וחטאה ונקמה, אבל אל תסנן אותי!!! תענה לי... אם התקשירתי ובקשתי ממך 'לחזור אלי', אז תחזור!!! תחזיר לי חיוג!!! אנחנו נדבר על זה... נחשוב מה עושים... נעבור כברת דרך ביחד... העיקר תענה!! תחזור למספר שממנו חייגת... אה... אבל אתה חושש שאם תשוב אלי... אולי אני אצק עליך וזה לא יהיה נעים... נו ואם... אז יהיו קצת צעקות... אז אולי זה לא יהיה הכי נעים... אבל לכה"פ אנחנו נגיע להבנות ונצא עם דף חדש... אבל תענה!!! כי אם אתה מסנן אותי... אם אתה ממשיך הלאה ולא מתייחס... זה נקרא הפקרות!! זה נקרא לעשות מה שרוצים ולהמשיך הלאה... זה לא מקובל!! על זה ה' עונה באפס סובלנות... אגב: בן סורר ומורה ההגדרה שלו: איננו שומע בקולנו!! אבל לא סתם... אלא הוא (סורר ו-) **מורה!!!** מה פירוש 'מורה'? יש פה מהלך! זו המראה שלו! **'שמורה לעצמו דרך רעה'**, יש פה מהלך של אי ציות...

אם היה מדובר בילד שובב שמאוד רוצה להשתנות ומקבל על עצמו וברגע האחרון תמיד הוא לא עומד בפיתוי וזולל וסובא... ברור שאין לו שום שייכות בבן סורר... כי הוא לא מורה!!! (אבל כשהוא סורר ו-) מורה, פה לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה' וקנאתו... אבא לא נתן ליענקי להגיע לכלל בן סורר ומורה... הוא יעצור את זה בזמן! רגע לפני ה-ונושנתם... אתה תשמע בקול... אתה לא תסנן אותי!! זה יקרה בטוב או לא בטוב... כמה פשוט, כמה קל... מה בסה"כ ה' רוצה? תחזור אלי!!! נדבר על זה!! זה הכל!! ושב ורפא לו...